

طراحی سیستم کدینگ

سیستم کدینگ، سیستمی است که در آن هر یک از اقلام موجود در انبار دارای یک شماره اختصاصی می باشد که البته این نامگذاری بر اساس قواعد و قوانینی است که به آنها اشاره خواهیم کرد. دامنه و تنوع اقلام سازمانهای صنعتی به دلیل پیچیدگی منابع گسترش یافته است و به همین دلیل نیاز به سیستمی که به کمک آن بتوان این دامنه وسیع اقلام را با سرعت و به گونه ای مؤثر شناسایی و طبقه بندی نمود بیش از پیش احساس می گردد. استفاده از نامهای متداول اقلام (میز، صندلی، پمپ و ...) برای رفع احتیاجات روزمره کافی هستند ولی از آنها نمی توان در قالب مدیریت انبار به دلیل مشکلات مشروحه زیر استفاده نمود.

-نامهای متداول، بسیار کوتاه و بدون شرح هستند.
-اجناس معمولاً بیش از یک نام دارند و این امر ممکن است سبب اشتباه گردد.
-اغلب اجناس را نمی توان به راحتی با کلمات توضیح داد.

با توجه به مشکلات بالا داشتن طراحی سیستم کدینگ یکپارچه که تمامی بخشهای یک سازمان یا مؤسسه بتوانند خواسته های خود را بیان کنند علاوه بر دقت باعث سرعت نیز می شود.

مراحل طراحی سیستم کدینگ:

-شناسایی و فهرست برداری موجودی کالاها.
-طبقه بندی یا دسته بندی و گروه بندی موجودی های کالاها.
-شماره (کد) گذاری موجودی های کالاها بر اساس روش منطقی و مورد قبول.

-شناسایی و فهرست برداری موجودی کالاها:

پیش از هرگونه اقدامی برای طبقه بندی و شماره گذاری موجودی ها، باید مبادرت به شناسایی اقلام موجود در انبار کرد. این شناسایی با رؤیت هر یک از اقلام و توجه به مشخصات و خصوصیات و محل مصرف آنها صورت می گیرد. شناسایی اولیه اقلام موجود در انبار، نیاز به اشخاصی متخصص و مجرب دارد تا با استفاده از تجارب آنان بتوان نسبت به شناسایی کامل هر یک از آنها اقدام کرد.

-طبقه بندی یا دسته بندی و گروه بندی موجودی های کالاها:

طبقه بندی عبارت است از جداسازی و یک کاسه کردن انواع کالاها به گروه های همگن با نظمی منطقی. بنابراین برای طبقه بندی موجودی ها، شناسایی و شناخت اجناس ضروری می باشد. بدیهی است طبقه بندی کالا در هر سازمانی با احتیاجات مصرف کنندگان و متقاضیان کالا در آن سازمان ارتباط دارد.

اصولاً انتخاب روش منطقی طبقه بندی کالا که منطبق با شرایط درونی یک سازمان می باشد امکانات بسیار زیادی را برای عملیات انبارداری بوجود خواهد آورد. ضمن اینکه عملیات دریافت، نگهداری و توزیع کالا را آسان می کند و کاربرد فرم های مختلف و رایج در سازمان را تسهیل می بخشد.

طبقه بندی کالاها دارای شرایط و روش های مختلفی است که در پست های بعدی به آنها می پردازیم.

-شماره (کد) گذاری موجودی های کالاها بر اساس روش منطقی و مورد قبول:

کدگذاری (Coding) کالا یعنی شماره بندی منطقی و منظم کالاها بر حسب طبقات و گروه های هم خانواده که کلیه اشخاص قادر باشند با زبانی مشترک نسبت به شناسایی کالا اقدام نمایند.

هدف اساسی در شماره گذاری کالا، ابتدا شناخت و کنترل اجناس و کالاهای مشابه، سپس تفکیک آنها از یکدیگر می باشد که در حسابداری انبار از آن استفاده می کنند و در نهایت آماده سازی و نگهداری اطلاعات کلیه اقلام موجود در انبار به منظور استفاده آتی در برنامه های نرم افزاری رایانه ای است.

در شماره گذاری کالاها ممکن است از اعداد، حروف الفبا، علاماتی از قبیل ستاره، اعشار، علامت ضربدر، حروف لاتین و علامت های قراردادی دیگر و یا ترکیبی از عوامل فوق استفاده کرد. روشهای شماره گذاری کالا متفاوت می باشد و بستگی به نیاز هر مؤسسه، نوع صنعت، شرایط موجود، ویژگی های مؤسسه، ماهیت کالا، حجم سرمایه گذاری در موجودی های کالا، مقادیر، اندازه و اهمیت انبار در هر سازمانی دارد.

بنا به دلایل بالا روش های متعددی برای شماره گذاری کالا وجود دارد و نمی توان روش به خصوصی را به عنوان روش استاندارد معرفی نمود. در پست های بعدی روش های گوناگون سیستم کدینگ را شرح خواهیم داد.

برای مطالعه بیشتر به سایت ما <https://www.anbaryar.com> مراجعه نمایید.

